

Vytěžování dat, přednáška 1:

Úvod

Filip Železný

Evropský sociální fond
Praha & EU: Investujeme do vaší budoucnosti

Fakulta elektrotechnická, ČVUT

Vytěžování dat: základní myšlenky

1, 2, 4, 8, ?

Co následuje?

16

Odpovídá vzoru

$$x_1 = 1$$

$$x_k = 2x_{k-1} \quad (k \geq 2)$$

Vytěžování dat = hledání srozumitelných vzorů v datech

Vzor vs. Data

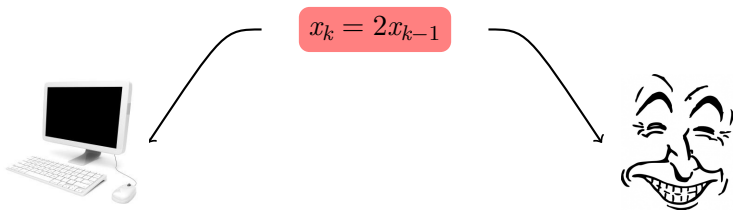
Odvozování dat ze vzorů:

Vytěžování dat

vzor \approx předpis \approx model \approx hypotéza \approx teorie $\approx \dots$

- ▶ Predikce ($x_5 = 16, x_6 = 32, \dots$)
- ▶ Zlepšení rozhodování

- ▶ Interpretace člověkem (vzor vyjadřuje znalost)
- ▶ Porozumění procesům

Vytěžování dat (Data Mining)

„Data Mining je netriviální proces identifikace pravdivých, dosud neznámých, potenciálně využitelných a zcela srozumitelných vzorů v datech” (Fayyad)

Používá techniky oborů

- ▶ statistika
- ▶ strojové učení (umělá inteligence)
- ▶ databázové technologie
- ▶ vizualizace dat

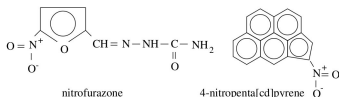
Reálné příklady vytěžování: Asociace v nákupních koších

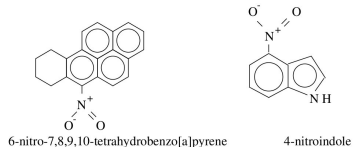
pivo	párky	horčice	pleny	...
+	-	-	+	
+	+	+	-	
-	+	-	-	
(atd.)				

pleny → pivo

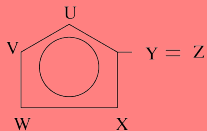
Reálné příklady vytěžování: Predikce karcinogenity

karcinogenní

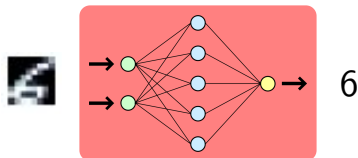
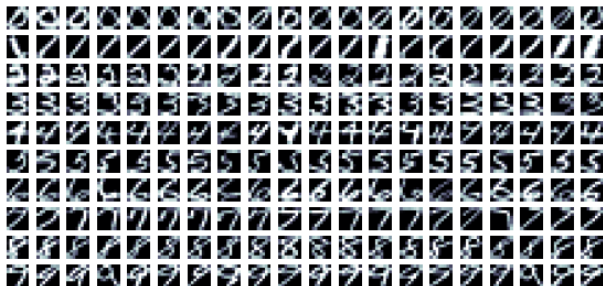

kontrolní

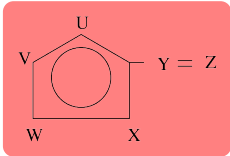
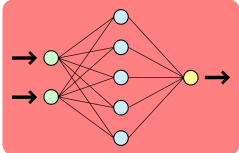

v karcinogenních

Reálné příklady vytěžování: Rozpoznávání obrazu

Struktura a parametry vzoru

struktura	parametry
$x_k = ax_{k-1}$	a
pleny \rightarrow pivo	(žádné)
	(žádné)
	váhy synapsí \mathbf{W}

Vzory jsou rozličných druhů (rovnice, pravidla, grafy, ...).

Rozlišujeme jejich

- ▶ diskrétní *strukturu*
- ▶ reálné *parametry*

Parametrické vs. neparametrické metody

Parametrické metody:

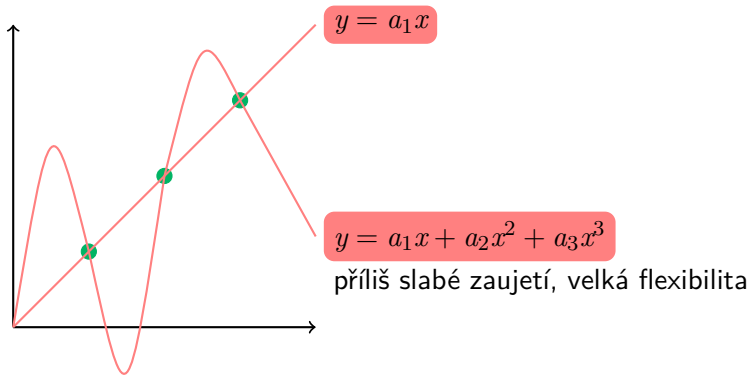
- ▶ Struktura je zadána předem
- ▶ Úkolem vytěžování je vyhledat hodnoty parametrů $\vec{a} \in R^n$ maximalizující soulad s daty

Neparametrické metody:

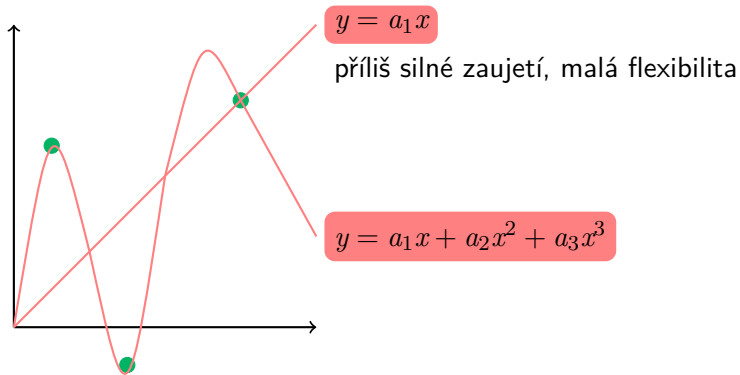
- ▶ Hledá se struktura i případné parametry
- ▶ Struktura se hledá v nějaké předepsané konečné množině struktur \mathcal{S}

Zaujetí algoritmu

Čím menší n resp. \mathcal{S} , tím větší *zaujetí* vytěžovacího algoritmu. Větší zaujetí = menší flexibilita = menší možnost adaptace na data.

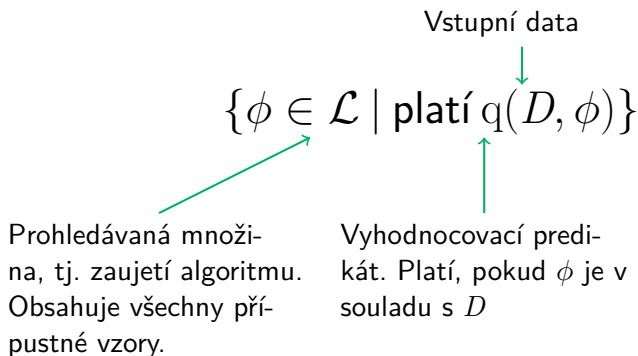

Zaujetí

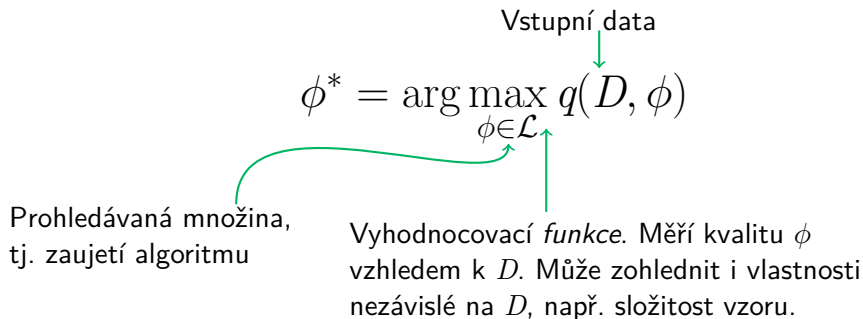
Vytěžování dat: definice 1

Úloha nalezení množiny vzorů ϕ

Vytěžování dat: definice 2

Úloha nalezení nejlepšího vzoru ϕ^*

Pro parametrické metody: hledáme optimální parametry pro zadanou strukturu S . Zde tedy $\mathcal{L} = \{(S, \vec{a}) \mid \vec{a} \in R^n\}$

Konkrétní techniky: v dalších přednáškách

Obecně:

- ▶ Parametrické metody: optimální parametry lze někdy vyjádřit a spočítat analyticky, jindy prohledávání \mathcal{L} (“pokus-omyl”)
- ▶ Neparametrické metody: téměř vždy prohledávání

Konkrétní techniky: v dalších přednáškách

Obecně:

- ▶ Volíme dle
 - ▶ typu dat (grafy, vektory reálných čísel, ...)
 - ▶ toho, co se chceme dozvědět
 - ▶ dostupnosti algoritmů (různá zaujetí - různé algoritmy)
- ▶ Čím více o datech předem víme, tím silnější zaujetí můžeme stanovit
 - ▶ Např. data leží na přímce $\Rightarrow y = ax$, hledáme jen a
- ▶ *Occamova břitva*: “fungují-li” dva vzory stejně dobře na datech, preferujeme ten jednodušší

$$x_1 = 1$$

$$x_k = 2x_{k-1} \quad (k \geq 2)$$

pleny \rightarrow pivo

- ▶ *Generativní (též globální) model*
- ▶ Vzor jednoznačně určující, jak generovat data
- ▶ Ostatní (lokální) vzory fungují jako omezující podmínky
- ▶ Nejsou předpisem pro generování dat

Data: statistické předpoklady

Budou nalezené vzory platit i v budoucích datech? Neplatí ve vytěžených datech jen náhodou?

Je třeba zavést statistické předpoklady na data:

- ▶ Uvažujeme množinu všech možných instancí X
 - ▶ obsahy nákupních košíků, grafy molekul, řádky v relační tabulce, ...
- ▶ Pravděpodobnostní rozdělení P_X na X
- ▶ Data: D je multimnožina

$$D = \{x_1, x_2, \dots, x_m\} \quad (m \in \mathbb{N})$$

prvky vybrány **náhodně a navzájem nezávisle** z P_X

- ▶ Vzor se bude používat na tomtéž X a P_X .

Data: statistické předpoklady (pokr.)

- ▶ Nalezené *generativní* vzory pak aproximují P_X , např.

$$P_X(x) = N(\mu, \sigma)$$

- ▶ Jiné typy nalezených vzorů zachycují určité vlastnosti P_X , např.

pivo \rightarrow pleny

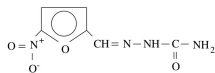
říká, že $P_X(x)$ je malá pro instance x v nichž implikace neplatí.

- ▶ Takto definované úloze říkáme učení (vytěžování) *bez učitele* (terminologie strojového učení)

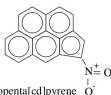
Cvičení

Jak za právě definovaných statistických předpokladů zformulovat úlohu vytěžování z úvodu přednášky (str. 2)?

Speciální, zvláště častá úloha vytěžování: najít vzor pro předpovídání *cílové veličiny* (třídy) instance ze zbylého popisu instance. Příklad:

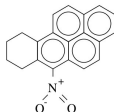

nitrofurazone

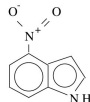

4-nitropenta[cd]pyrene

karcinogenní

6-nitro-7,8,9,10-tetrahydrobenzo[a]pyrene

4-nitroindole

kontrolní

Vedle X uvažujeme ještě Y : množinu hodnot cílové veličiny. Zde

- ▶ X : struktury molekul (grafy)
- ▶ $Y = \{\text{karcinogenní, kontrolní}\}$

Učení s učitelem (pokr.)

Předpoklady na data:

- ▶ Pravděpodobnostní rozdělení P_{XY} na $X \times Y$
- ▶ Data: D je multimnožina

$$D = \{(x_1, y_1), (x_2, y_2), \dots (x_m, y_2)\} \quad (m \in \mathbb{N})$$

prvky vybrány **náhodně a navzájem nezávisle** z P_{XY}

- ▶ Vzor se bude používat na tomtéž X , Y a P_{XY}

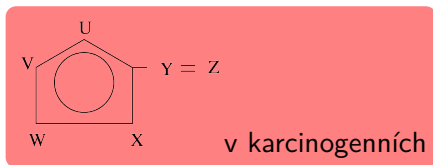
Obvykle hledáme vzory aproximující

- ▶ podmíněnou pravděpodobnost $P_{Y|X}(y|x) = P_{XY}(x, y) / P_X(x)$
- ▶ nebo nejpravděpodobnější hodnotu $\arg \max_{y \in Y} P_{Y|X}(y|x)$

pro zadané $x \in X$.

Učení s učitelem: příklad

Např. nalezený vzor

interpretujeme jako

$$P_{Y|X}(y, x) = \begin{cases} 1 & \text{je-li tato struktura v } x \\ 0 & \text{jinak} \end{cases}$$

resp.

$$y = \begin{cases} \text{karcinogenní, je-li tato struktura v } x \\ \text{jinak kontrolní} \end{cases}$$

Proč “učení s učitelem”? Terminologie strojového učení.

- ▶ “Učitel” poskytuje x i y prostřednictvím dat D (trénovací data)
- ▶ “Žák” (algoritmus) se učí odvozovat y z x (trénovací fáze)
- ▶ Potom učitel zadává pouze x a žák odhaduje y pomocí naučených vzorů

Většina známých vytěžovacích algoritmů umí pracovat pouze s daty v *příznakovém* popisu. Předpokládají, že

$$X = X_1 \times X_2 \times \dots \times X_n \quad (n \in \mathbb{N})$$

kde každé X_i je obor hodnot příznaku i , např.

- ▶ $X_i = \mathbb{R}$ (reálná čísla)
- ▶ $X_i = \{\text{muž, žena}\}$ (kategorie)

tedy pouze “jednoduché” datové typy, ne struktury, grafy apod.

Některé algoritmy dále omezují přípustné typy příznaků, např. pouze numerické, pouze kategorické (‘nominální’), pouze binární ...

Příznakový popis (pokr.)

Data $D = \{x_1, x_2, \dots, x_m\}$ ($m \in N$), $x_i \in X$ ($1 \leq i \leq m$) jsou tedy *n-ticemi* hodnot příznaků.

► Příklad:

	věk	pohlaví	kuřák	rakovina
x_1 :	56	muž	+	+
x_2 :	32	žena	—	—
x_3 :	48	žena	+	+
x_4 :	60	muž	+	+

Příznaková data tedy tvoří matici odpovídající jedné tabulce relační databáze.

Jednotlivé instance jsou její řádky.

Příznakový popis (pokr.)

Co s daty, která nejsou v příznakovém popisu?

- ▶ grafy
- ▶ relační struktury
- ▶ signály (např. zvuk)
- ▶ obrazy
- ▶ číselné řady
- ▶ texty

Použít specializovaných algoritmů

- ▶ graph mining, text mining, induktivní logické programování, počítačové vidění, ...

Převést na příznakovou reprezentaci

- ▶ nelehký úkol, je třeba zachovat podstatnou informaci.

(mimo rozsah tohoto kursu)

Přehled přednášek

1. Úvod
2. Odhad parametrů Gaussovske směsi, EM algoritmus
3. Grafické pravděpodobnostní modely
4. Shluková analýza
5. Samoorganizující se mapy
6. Časté množiny a asociační pravidla
7. Klasifikační úloha, klasifikace dle podobnosti a Bayesovská
8. Rozhodovací stromy a pravidla
9. Lineární a polynomiální klasifikace
10. Perceptron a neuronové sítě s dopřednou strukturou
11. Testování modelů
12. Kombinování modelů a výběr příznaků
13. Rezerva (aplikace vytěžování dat)

Bez učitele

S učitelem Parametrické

Neparametrické